

[Justitsministeren]

Retsplejelovens kap. 5 regulerer de tilfælde, hvor rettens personer skal eller kan vige deres sæde.

Efter retsplejelovens § 60 følger bl.a., at ingen må handle som dommer i en sag, når han selv er part i sagen eller interesseret i dens udfald eller har handlet i sagen i den underordnede instans som dommer. Den omstændighed, at dommeren, fordi flere embedsvirksomheder er forenede i hans person, tidligere af den grund har haft med sagen at gøre, medfører ikke inhabilitet, når der ikke efter de foreliggende omstændigheder er grund til at antage, at han har nogen særlig interesse i sagens udfald.

Efter retsplejelovens § 62 kan endvidere alle parter fremsætte indsigelse mod, at en dommer beklæder retten, når andre omstændigheder foreligger, som er egnede til at vække tvivl om hans fuldstændige upartiskhed. Dommeren kan endvidere selv, når han frygter for, at parterne ikke kan have fuld tillid til ham, vige sit sæde, selv om der ikke er gjort indsigelse herom.

Spørgsmålet om, hvorvidt en dommer er inhabil og derfor bør vige sit sæde, afgøres ved kendelse. Såfremt det ved kendelsen afgøres, at dommeren ikke skal vige sit sæde, kan kendelsen kæres til landsretten.

Justitsministeriet finder, at de gældende bestemmelser i retsplejelovens kap. 5 om speciel inhabilitet tilgodeser retssikkerhedshensyn til en sags parter.

Det tilføjes, at efter retsplejelovens § 1018 f behandles en erstatningssag som den pågældende af den byret, som har pådømt straffesagen. Har straffesagen ikke været pådømt eller er den pådømt af landsret i første instans, indbringer anklagemyndigheden erstatningskravet for retten i den retskreds, hvori den pågældende foranstaltning er besluttet, eller ved den erstatningssøgendes hjemting.

Spm. nr. S 1099

Til *justitsministeren* (11/9 84) af:

Lenger (VS):

»Hvad er årsagen til, at politiet under Århus Festuge har ryddet Strøget m.v. for små gadehandlere, når politiet i øvrigt ignorerer, at de store forretninger på Strøget dagligt

overtræder reglerne for råden over gade- og torvearealer?«

Begrundelse

Under Århus Festuge har politiet benyttet lejligheden til et stortilet indgreb mod små gadehandlere, der har solgt et begrænset udbud af varer og været med til at skabe et hyggeligt og eksotisk miljø i den indre by.

Til daglig overtræder de store forretninger på Strøget imidlertid de gældende regler, uden at politiet foretager sig noget som helst. Disse forretninger ejes af pæne og indflydelsesrige mænd, og selv om de vanskeliggør trafikken med en overflod af varer, udstillinger og stativer, sker der dem intet.

Efter reglerne må de stille varer uden for forretningen, når de holder sig inden for 60 cm fra facaden og i øvrigt kun udstiller i 200 cm's længde. Dette overtrædes groft.

Ganske få gange er politiet skredet ind mod ganske få forretninger, hvis udnyttelse af gadearealet har antaget ekstremt omfang. I disse tilfælde er disse handlende blevet idømt en minimal bøde og har fortsat den givtige overtrædelse af reglerne.

Spørgeren finder, at politiets indgreb mod små gadehandlere er udtryk for propøritionsforvrængning, dels fordi disse små gadehandlere er med til skabe et godt miljø, og dels fordi dette indgreb står i skærende modsætning til, at selv samme politi i Århus totalt ignorerer daglige og langt mere omfattende overtrædelser af reglerne, når det blot er pæne forretningsdrivende, der gør sig skyldig i dem.

Svar (18/9 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Århus har over for justitsministeriet oplyst, at der den 27. juli 1984 blev udstedt en ny politibekendtgørelse om gadehandel i Århus. Bekendtgørelsen træder i stedet for den hidtil gældende politibekendtgørelse af 27. maj 1949 om forbud mod gadehandel. Ved udformningen af den nye bekendtgørelse er der taget hensyn til, at der – på baggrund af et ønske fra husflidsproducenter – er blevet indrettet et særligt areal til salg af husflidsprodukter på Telefontorvet i Århus.